

kunne lykkes endnu i denne Rigsdagssamling at faa Lovforslaget gennemført.

Formanden: Eksemplarer af det fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Jernbane fra Øster Ulslev til Maribo.

(Lovforslaget findes i Tillæg A.)

Sagen sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Frederiksen*): Som jeg udtalte ved Indbringelsen af dette Lovforslag, er den Jernbane, her omhandles, anlagt allerede for flere Aar siden. Det er gaaet saaledes til, at da Beboerne i Mariboegnen i Aaret 1896 fandt det formaalstjenligt at anlægge en Sukkerfabrik ved Maribo, blev det tillige nødvendigt at anlægge flere smalsporede Baner for at kunne transportere Roerne til Fabrikken. Da Beboerne selv havde ejet Fabrikken et Aars Tid, blev det imidlertid nødvendigt for dem at overdrage Anlægget til Aktieselskabet „De danske Sukkerfabrikker“. Siden den Tid have altsaa Sukkerfabrikkerne ejet ikke alene Fabrikken, men ogsaa disse forskellige Baner. I den Tid, der er gaaet siden, er der ikke alene transporteret Roer paa Banerne, men ogsaa mange andre Ting. F. Eks. er der ude fra Landsbyerne ført Sæd ind til Maribo paa disse, og der er transporteret Sten, Grus og forskelligt andet. Fabrikkerne have, siden de overtog Anlægget, forbedret og udvidet samtlige Baner og ogsaa den Strækning, her er Tale om. Den Bane, dette Lovforslag omhandler, gaar fra Maribo i sydøstlig Retning gennem Byerne Bursø, Krønge, Fuglse, Kjærstrup, Flaarup, Vester Ulslev og ud til Øster Ulslev, hvor den saa slutter. Den har en Længde af ca. $1\frac{5}{6}$ Mil. Det er jo ret naturligt og forstaaeligt, at naar Beboerne se, at der daglig eller i alt Fald ogsaa godt som daglig gaar mindst et Tog fra Maribo ud til Øster Ulslev, og at der i den saakaldte Roekampagne, som gerne varer fra Midten af September til Nytaar, gaar flere Tog daglig fra Maribo derud til, sætte de, som selv have anlagt og betalt denne Bane, Pris paa ogsaa at faa Lov til at køre med. Begrundet paa dette Ønske fra Beboernes Side henvendte en Del Mænd,

som interessere sig for Sagen, sig for et Par Aars Tid siden til Sukkerfabrikkerne og spurgte Direktionen, om den ikke var at formaa til at tage Koncession paa almindelig Jernbanedrift. Efter nogen Betænkning svarede Direktionen, at naar det var Befolkningens Ønske, vilde den ikke modsætte sig dette, dersom en saadan Koncession kunde faas. Fra Beboernes Side understøttede man saa et Andragende fra Sukkerfabrikkerne til Ministeriet for offentlige Arbejder desangaaende, idet man gav sin Tilslutning til Ønskeligheden af, at de fik en saadan Koncession. Andragendet blev anbefalet af Maribo Amdsraad, af Sogneraadene i den Egn, hvorigennem Banen gaar, foruden af en Del andre Mænd der fra Egnen. Ministeriet svarede imidlertid paa Andragendet, at det i og for sig ikke havde noget imod at give de danske Sukkerfabrikker en saadan Tilladelse, men at det savnede Lovhjemmel dertil, og før denne kunde skaffes til Veje, kunde Tilladelsen ikke gives. Det er Opnaaelsen af denne Lovhjemmel, dette Forslag gaar ud paa. Jeg behøver jo ikke at nævne overfor dette høje Tings Medlemmer, at det selvfølgelig er af betydelig Interesse for Egnens Beboere at faa den Ret, og da tilmed Lovforslaget ikke koster Staten noget som helst — ærede Medlemmer ville jo af dets § 4 se, at samtlige Omkostninger ved Ekspropriation til Anlægget med videre alt sammen udredes af Koncessionshaverne, saaledes at der ikke bliver anden Udgift for Statskassen end til Tilsynet med Driften — kan jeg ikke andet end anbefale Lovforslaget til det høje Tings og Ministerens Velvillie og bede om, at det maa nyde hurtig Fremme. Man bør ikke længere nægte de paagældende Beboere Ret til at køre paa Jernbanen, naar de selv betale alle Udgifter derved.

Rørdam: Da jeg helt ud kan slutte mig til de Udtalelser, der ere faldne fra den ærede sidste Taler, og da det er et Lovforslag, der i højeste Grad berører min Kreds's Interesser, skal jeg tillade mig at anbefale det paa det bedste og til hurtig Fremme.

Ministeren for offentlige Arbejder (*Svend Høgsbro*): Jeg skal kun udtale, at jeg paa Regeringens Vegne intet har at indvende mod det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ogsaa for mit Vedkommende kun ønske, at det gennemføres hurtigst her i Rigsdagen.